

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210319
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124210319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a sudcov doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a JUDr. Jany Jančíkovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX A., zastúpeného: JUDr. František Komka, advokát, so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, IČO: 37941054, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19. marca 2025, č.k. 10Csp/1/2024-71, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku II., vo výroku VI. a výroku VII.

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd u r č u j e , že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 15.3.2013, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 15.3.2013 v bode 7. Zmluvy, v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 15.3.2013 v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby, v bode 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok služby spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 15.3.2013 v článku 8. Dohoda o poskytnutí služby, v bode 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 15.3.2013 uvedenú v čl. 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.3. v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú v prípade zmien akýchkoľvek údajov, ktoré poskytli Veriteľovi v súvislosti s touto Zmluvou o RÚ, t. j. napr. pri ukončení pracovného pomeru, zmene zamestnávateľa, zmene adresy trvalého pobytu, zmene kontaktnej adresy alebo zmene telefónneho čísla, túto zmenu nahlásiť Veriteľovi najneskôr do 10-tich pracovných dní od vzniku takejto skutočnosti. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Sú d u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 15.3.2013 uvedenú v čl. 14. Sankcie, v znení: „14.1. V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 14,6 % p.a.).“ „14.2. Okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RÚ.“ 8 „14.5. Akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplatenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 15.3.2013 žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému schválená výška úveru 1.500,- eur, so splatnosťou 42 mesiacov, mesačnou splátkou 80,37 eur, úrokovou sadzbou 70,01 % p.a., RPMN vo výške 69,63 %, priemernou RPMN 47,29 % a celkovou čiastkou, ktorú mal žalobca zaplatiť 3.375,54 eur. Podľa prehľadu platieb zo dňa 22.6.2015 je zjavné, že žalobcovi bol dňa 15.3.2013 poskytnutý úver vo výške 1.284,25 eur.

3. Formulár zmluvy o revolvingovom úvere má celkovo 13 bodov písaných drobným písmom. Podľa bodu 7 zmluvy o revolvingovom úvere dlžník, spoludlžník 1, spoludlžník 2 a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom dlžník, ako aj spoludlžníci sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.

4. V bode 8 je o málo väčším písmom označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 písaný písmom s týmto textom: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 eur v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“

5. Podľa bodu 8.4. Dohody o poskytnutí služby odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok, a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.

6. Podľa čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere je ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v tejto zmluve o RÚ), výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru a doby splácania.

7. V čl. 8. Práva a povinnosti Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2, bod 8.3. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere sa uvádza, že Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa zaväzujú v prípade zmien akýchkoľvek údajov, ktoré poskytli Veriteľovi v súvislosti s touto Zmluvou o RÚ, t. j. napr. pri ukončení pracovného pomeru, zmene zamestnávateľa, zmene adresy trvalého pobytu, zmene kontaktnej adresy alebo zmene telefónneho čísla, túto zmenu nahlásiť Veriteľovi najneskôr do 10-tich pracovných dní od vzniku takejto skutočnosti. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 je povinný oznámiť Veriteľovi okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť schopnosť plniť záväzky Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 z tejto Zmluvy o RÚ. Dlžník, Spoludlžník 1 a Spoludlžník 2 zodpovedá za škody, ktoré Veriteľ utrpí v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti.

8. Podľa čl. 14. Sankcie Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, konkrétne bod 14.1. je uvedené, že v prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 14,6 % p.a.). V bode 14.2. týchto

dojednaní je uvedené, že okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14. ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k prvému dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa ods. 14.1. tejto Zmluvy o RÚ nepresahovala maximálnu výšku podľa ods. 14.3. tejto Zmluvy o RÚ. V bode 14.5. týchto dojednaní akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto Zmluve o RÚ a zaplataenie akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tejto Zmluvy o RÚ nemá vplyv na právo poškodenej strany požadovať náhradu škody vzniknutej porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná, alebo iným porušením tejto Zmluvy o RÚ, a to v plnej výške.

9. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. b), § 9 ods. 1 veta prvá, ods. 2, § 11 ods. 1, ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. k 15.3.2013 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 3 ods. 1, § 39, § 41, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1 až ods. 3, § 53 ods. 4, ods. 5, ods. 6, § 54 ods. 1, ods. 2, § 544 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 ZB. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 298 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/205 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom k 15.3.2013 a konštatoval, že v konaní bolo nesporným, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

10. Čo sa týka námietky žalovaného, že v danom spore bol vydaný rozsudok č.k. 15C/420/2015-75 zo dňa 31.1.2017, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z 15.3.2013 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 15.3.2013, v tomto prípade bolo predmetom sporu posudzovanie Dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom súčasťou žalobou uplatnené nároky sa týkajú samotnej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 15.3.2013. Tak po skutkovej, ako aj právnej stránke odlišné od nároku uplatňovaného vo veci sp.zn. 15C/420/2015.

11. Vo vzťahu k vznesenej námietke premičania žalovaným na uplatnenie nároku žalobcu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a bezúročnosti úveru súd prvej inštancie s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-776/19 až C-728/19, bod 38. rozsudku, podľa ktorého návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premičacej lehote. Rovnako tak Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 6Cdo/127/2017 konštatoval, že v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska aktívnej vecnej legitímácie nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). V odôvodnení ďalej uviedol, že v tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona.

12. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že v zmluve o revolvingovom úvere uvedená ročná úroková sadzba chápaná ako odplata za poskytnutý úver vo výške 70,01 % je v rozpore s dobrými mravmi a z toho dôvodu je neplatná. Súd posudzoval primeranosť výšky dohodnutej úrokovej sadzby 70,01 % p.a. v porovnaní s priemernou úrokovou sadzbou bánk pri podobných úveroch. Z porovnania priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pokiaľ ide o obdobný spotrebiteľský úver so splatnosťou 1 až 5 rokov v období 3/2013, vyplýva, že priemerná úroková miera bola na úrovni 10,68 %. V tomto prípade úroková sadzba 70,01 % p.a. takmer sedemnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu poskytovanú bankami spotrebiteľom (10,68 % p.a.). Nepochybne teda ide o úrok v rozpore s dobrými mravmi, a preto súd vyhodnotil odplatu ako absolútne neplatnú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

13. Súd prvej inštancie sa stotožnil s tvrdením žalobcu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. Vychádzajúc zo záverov Súdneho dvora EÚ vo veci C-677/23 zo dňa 23.1.2025, je potrebné konštatovať, že v zmluve o úvere sa nenachádzajú jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Okrem uvedeného je hodnota RPMN v skutočnosti vyššia, nakoľko vychádza zo skutočne poskytnutého úveru v sume 1.284,75 eur, pričom v zmluve sa vychádzalo zo sumy 1.500,- eur. V zmluve nie je uvedená správna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Pri závere o absencii náležitosti

podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj uvedení nesprávnej RPMN v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.

14. Čo sa týka určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súd prvej inštancie s poukazom na ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít preskúmal zmluvné podmienky a dospel k záveru o ich neprijateľnosti.

15. Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.3.2013 v bode 7 zmluvy v znení: „Dlžník, Spoludlžník 1, Spoludlžník 2 sa so zmluvnými dojednaniami zoznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.“, táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka a súd nevidel dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25CoCsp/11/2024 zo dňa 11.2.2025 v ktorom odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vyhodnotil túto zmluvnú podmienku ako neprijateľnú z dôvodov nedodržania mechanizmu kontraktácie, nakoľko zo zmluvy vyplýva, že dlžník vyhlásil, že sa zoznámil so zmluvnými dojednaniami ešte pred tým, než boli v zmluve kompletne uvedené. Takého vyhlásenie je preto predčasné a nemožno s ním spájať zamýšľané právne dôsledky. Vyhlásenie o oboznámení sa so zmluvnými podmienkami a dojednaniami a súhlas s ich dodržiavaním je už samotným obsahom a zmyslom súčasťou procesu uzatvárania zmluvy. Nad rámec uvedeného a v súlade s argumentáciou žalobcu odvolací súd uviedol, že zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa súčasne na spotrebiteľa neprijateľne bez ďalšieho prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom zmluvy, porozumenia jej obsahu a okolností uzavretia zmluvy v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok na spotrebiteľa. Je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv (napr. spotrebiteľ nevyužije svoje právo podľa § 49 OZ), resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvu prečítal a jej obsahu a konštrukcii porozumel. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenými zmluvnými podmienkami sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno. Z tohto dôvodu vzhľadom na účinok zmluvnej podmienky, túto aj odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, posúdil ako neprijateľnú podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

16. Čo sa týka zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.3.2013 v článku 8 Dohody o poskytnutí služby, v bode 8.1. a v bode 8.4., obsahovo obdobné alebo totožné zmluvné podmienky už boli súdmi určené ako neprijateľné zmluvné podmienky, preto súd prvej inštancie poukázal na odôvodnenie jedného z nich, cit.: „Pokiaľ ide o zmluvné podmienky uvedené v zmluve v bode 8.1. a 8.4. v rámci Dohody o poskytnutí služby (o odklade splatnosti a odplate za neho) súd uvádza, že pokiaľ ide o dohodu, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia, či prípadne neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keďže jej obsahom je len poskytovanie súvisiacich služieb, konkrétne umožnenie odkladu splátok po splnení ďalších podmienok. Spätosť zmluvy o úvere a dohody o poskytovaní služby je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o revolvingovom úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať takúto dohodu, keďže bez poskytnutia úveru by ani neexistovala povinnosť žalobcu plniť dlh zo zmluvy o úvere v splátkach a bolo by tak bezpredmetné umožniť žalobcovi požiadať o odklad týchto splátok. Za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve možno považovať aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. Dohoda o poskytovaní služby je práve takým prípadom. V zmysle dohody je spotrebiteľ povinný dojednanú odplatu za služby platiť bez ohľadu na to, či dané služby vôbec niekedy využije alebo nie. Takéto dojednanie podľa názoru súdu je zjavne nevyvážené, neprijateľné, je v neprospech spotrebiteľa, nesleduje jeho záujmy, ale záujmy dodávateľa, pričom za

daných okolností sa skutočne javí, že jediným účelom danej dohody je navýšiť odplatu za poskytnutie úveru (bez toho, aby to bolo vyjadrené v zmluve pri parametroch úveru v rámci RPMN, či celkovo splatnej čiastky). Daná dohoda o poskytovaní služieb podlieha prieskumu súdu nielen podľa § 39, ale aj podľa § 53 Občianskeho zákonníka, keďže táto „služba“ nie je hlavným predmetom plnenia, pričom cieľom zákonodarcu nebolo vylúčiť z preskúmania z hľadiska neprijateľnosti vedľajšie zmluvné cenové dojednania, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že nie je výnimočnou situáciou, kedy sa dodávateľ práve ich netransparentným zakomponovaním do formulárových spotrebiteľských zmlúv snažia získať nepríjemný majetkový prospech od spotrebiteľov. Tak dohoda o poskytovaní služieb ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Dohodu o poskytovaní služieb nie je možné považovať za individuálne dojednanú, pričom ide o zmluvné dojednanie, ktoré je zjavne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Navyše postupom veriteľa, akým má byť poplatok za službu uhradený, stanoveným v dohode o poskytnutí služby, nastáva situácia kedy si žalovaný z časti ním poskytnutého úveru fakticky sám sebe uhradí tento poplatok a následne spotrebiteľ v priebehu dohodnutého obdobia spláca úver vo výške, ako keby mu žalovaný poskytol celú sumu úveru tak, ako bola dohodnutá v zmluve, pričom aj z tejto sumy má spotrebiteľ platiť úroky. Súd teda preskúmaním zistil neprijateľnosť zmluvných podmienok obsiahnutých v bodoch 8.1 a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere, keďže služba, ktorá mala spočívať v prípadnej možnosti odkladu splátok úveru za splnenia ďalších podmienok, nebola podmienkou, ktorá sa týka hlavného predmetu plnenia, nebola individuálne medzi žalobcom a žalovaným dojednaná, a pod jej vplyvom nastala značná nerovnováha vo vzájomných právach a povinnostiach strán úverovej zmluvy v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Práve použitie tejto klauzuly úverovej zmluvy došlo k hrubému zásahu do práv spotrebiteľa už len tým, že v dôsledku nevyplatenia celej sumy schváleného úveru na ich účet, by žalobcovia pri riadnom plnení stanovených splátok podľa údajov z úverovej zmluvy žalovanému zaplatili takmer trojnásobok požičanej sumy. Vzhľadom na uvedené, s poukazom aj na následok, ktorý v majetkovej sfére žalobcu skutočne nastal, možno uzavrieť, že žaloba žalobcu je v časti učenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených pod bodmi 8.1 a 8.4 dôvodná (viď rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 13Csp/157/2017 zo dňa 10.9.2021 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/52/2021 zo dňa 12.4.2022, ako aj rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 13Csp/56/2023-72 zo dňa 31.1.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 25CoCsp/11/2024 zo dňa 11.2.2025).

17. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú v čl. 8. Práva a povinnosti Dlužníka, Spoludžníka 1, Spoludžníka 2, bod 8.3 zmluvných dojednaní, obdobná zmluvná podmienka bola právoplatnými rozhodnutiami súdu vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne rozhodnutím Okresného súdu Prešov sp.zn. 18Csp/111/2022, Krajským súdom v Prešove sp.zn. 9CoCsp/56/2022, sp.zn. 2CoCsp/7/2023, ako aj sp.zn. 27CoCsp/9/2024 zo dňa 30.1.2025, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp/19/2024-395 zo dňa 16.9.2024.

18. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že argumentáciu veriteľa vo vzťahu k neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, ktorá mala základ v odkaze na povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, mal odvolací súd za argumentáciu bez relevancie. Žalovaný totiž mal za náležité vyžadovať od spotrebiteľa informácie o zmenách v príjmoch, výdavkoch a záväzkoch, ktoré prebral spotrebiteľ, alebo o iných zmenách v príjmovej sfére spotrebiteľa z dôvodu novej zmeny zmluvy, spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru. Je možné súhlasiť s tým, že z ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva povinnosť veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver aj pred zmenou zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru a to s odbornou starostlivosťou. Uvedená povinnosť je však vyžadovaná vo vzťahu k novej obsahovej, alebo inej zmene existujúceho záväzkového vzťahu. Za situácie, keď ani nie je zrejmé, či k novej zmene vzniknutého zmluvného vzťahu dôjde, t.j. hypotetickej situácie je nezrozumiteľné, z akého dôvodu by sa povinnosť mala vyžadovať od spotrebiteľa. V takomto prípade nie je právne ani fakticky opodstatnené preskúmať bonitu spotrebiteľa po uzavretí zmluvy, naviac pri neurčito konkretizovaných podmienkach, čo všetko by mal spotrebiteľ veriteľovi oznamovať.

19. Pokiaľ ide o zmluvnú podmienku uvedenú čl. 14. Sankcie (bod 14.1., 14.2, 14.5) zmluvných dojednaní, táto bola opakovaně rozhodnutiami súdov vyhlásená za neprijateľnú, konkrétne rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 20Csp/35/2021, sp.zn. 24Csp/2/2023, sp.zn. 29Csp 19/2024, Okresným súdom Bardejov sp.zn. 20Csp/21/2022, sp.zn. 6Csp/15/2022, ako aj rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/52/2021 zo dňa 30.5.2023.

20. Z uvedených súdnych rozhodnutí nesporne vyplýva konštatovanie neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky, keďže táto bola zahrnutá do textu zmluvy, ktorý bol predformulovaný žalovaným a navyše písaný minimalizovaným písmom bez zvýraznenia dôležitých častí v zmluve. Samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne a nejasne. Z textu zmluvy vyplýva, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť nielen v prípade omeškania tej-ktorej mesačnej splátky, ale opakovane aj v prípade omeškania trvajúceho viac ako tri mesiace, následkom čoho sa stal záväzok zo zmluvy v plnom rozsahu splatným, vrátane zákonného úroku z omeškania. Súčasne z obsahu citovaného zmluvného dojednania nevyplýva, dokedy si bol veriteľ oprávnený takúto zmluvnú pokutu voči spotrebiteľovi uplatňovať. Na základe vyššie uvedeného, preto súd prvej inštancie dospel k jednoznačnému záveru, že uvedené zmluvné dojednanie nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty a tak, ako bolo zapracované, rozhodne spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor žalobcov ako spotrebiteľov.

21. V tomto smere poukazuje súd aj na záver prijatý Krajským súdom v Prešove v rozsudku sp. zn. 27CoCsp 9/2024 zo dňa 30.1.2025, ktorý vo vzťahu k uvedenej neprijateľnej zmluvnej podmienke uviedol, táto bola zahrnutá do textu zmluvy, ktorý bol predformulovaný žalovaným, pričom samotná zmluvná pokuta bola zapracovaná do uvedeného textu zmätočne a nejasne. Z textu zmluvy vyplýva, že zmluvnú pokutu si mohol veriteľ uplatniť nielen v prípade omeškania tej ktorej mesačnej splátky, ale aj opakovane a v prípade omeškania trvajúceho viac ako 3 mesiace, následkom čoho sa stal záväzok zo zmluvy v plnom rozsahu splatným, vrátane zákonného úroku z omeškania. Súčasne z obsahu citovaného zmluvného dojednania nevyplýva, dokedy si bol veriteľ oprávnený takúto zmluvnú pokutu voči spotrebiteľovi uplatňovať. Súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že takéto zmluvné dojednanie nespĺňa predpoklady individuálneho dojednania zmluvnej pokuty a rozhodne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach účastníkov zmluvného vzťahu na úkor obidvoch žalobcov ako spotrebiteľov.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, nezistiac dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

23. Proti rozsudku v rozsahu výrokov II., VI. a VII. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napádanom rozsahu zmenil a žalobu zamietol namietajúc, že súd prvej inštancie sa nevyporiadal so splnením procesných predpokladov pre rozhodovanie o určovacej žalobe a ani s námietkou žalovaného o neprípustnosti a nedôvodnosti žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok v skutkových a právnych okolnostiach prejednávanej veci. Žalovaný namietal neprípustnosť žalby od začiatku, pretože medzi sporovými stranami prebehlo konanie vedené pod sp.zn. 15C/420/2015, sp.zn. 19Csp/70/2018, sp.zn. 15C/505/2015, sp.zn. 9C/419/2015 a konanie sp.zn. 8Csp/135/2017, sp.zn. 29Csp/17/2019 a ani v jednom z týchto konaní žalobca nenavrhol rozhodnúť o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Predpokladom prípustnosti každej žaloby je existujúci reálny dôvod, ktorým sa odstráni spornosť alebo zmení postavenie sporových strán. Táto podmienka splnená nie je. Žalovaný ďalej namietal premičanie práva domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, vzhľadom na tú skutočnosť, že takéto návrhy mohol žalobca navrhnúť najneskôr po vydaní rozsudku 15C/420/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/58/2017. Zo strany súdu prvej inštancie ide o zásadné porušenie práva na spravodlivý proces, kam patrí nielen právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v súlade s § 220 CSP, ale aj s daním odpovedí na základné otázky týkajúce sa predmetu súdneho konania.

24. Čo sa týka výroku II. žalovaný namietal, že ak inkorporačná doložka má byť neprijateľnou, potom spotrebiteľská zmluva nemôže odkazovať ani na všeobecné obchodné podmienky, či sadzobník. Takýto stav odporuje platnému právnomu stavu, ktorý použitie všeobecných obchodných podmienok predpokladá a povoľuje pre spotrebiteľské právne vzťahy. Súd prvej inštancie neoznačil žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého dodávateľ znáša dôkazné bremeno o tom, že sa spotrebiteľ oboznámil so zmluvou a neuviedol ani splnenie predpokladu hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach, ani ho nekonkretizoval. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-34/18.

25. Čo sa týka výroku VI o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vo vzťahu k zmluvnej pokute uviedol, že zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne znamená že je závislá od doby trvania omeškania. Nejde o paušálnu sumu za porušenie povinnosti, v ročnom vyjadrení 14,6 %, čo je hodnota

neprevyšujúca 3-násobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnej úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Výrok o trovách konania je závislým od rozhodnutia vo veci samej, preto za nesprávny a nezákonný považuje žalovaný aj tento závislý výrok o náhrade trov konania. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napádanom rozsahu zrušil a vec vrátil údu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania a trovy právneho zastúpenia.

26. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku II., VI. a VII. ako vecne správny potvrdil. Vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienke vo výroku II. poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov vo vzťahu k žalovanému sp.zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.6.2024, sp.zn. 20Csp/3/2024 zo dňa 13.5.2024, ktoré neboli napadnuté odvolaním, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 10CoCsp/4/2025 zo dňa 13.3.2025. Vo vzťahu k odvolaniu proti výroku VI. žalobca uviedol, že totožná zmluvná podmienka, t.j. zmluvná pokuta za omeškanie s úhradou splátok, vo vzťahu k žalovanému, bola určená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/19/2024, zo 16.9.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 27CoCsp/9/2024, z 30.1.2025. Obdobná zmluvná podmienka v zmluvách žalovaného bola určená za neprijateľnú rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/68/2020, zo 16.2.2021. Rovnako tak rozsudky vydané priamo vo vzťahu k žalovanému, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 9Csp/140/2024, zo dňa 5.12.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp.zn. 10CoCsp/4/2025, z 13.3.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.6.2024, Okresného súdu prešov sp.zn. 20Csp/3/2024 zo dňa 13.5.2024, ktoré neboli napadnuté odvolaním.

27. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

28. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

29. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

30. Pokiaľ ide o námietky žalovaného o porušení jeho práva na spravodlivé súdne konanie, s týmito nie je možné sa stotožniť.

31. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

32. Na rokovaní Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 3.12.2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.“.

33. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, je potrebné považovať za plne opodstatnené aj v preskúmanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napr. vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém, prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok justičný omyl.

34. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

35. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

36. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pod procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

37. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak obchodník nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi obchodníkom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

38. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

39. Podľa § 53a ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takejto podmienky, obchodník je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Obchodník má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca obchodníka. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, obchodník je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

40. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

41. Podľa § 298 ods. 1, ods. 2 CSP, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

42. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

43. Súdny členský štát môžu judikovať, ktoré zmluvné podmienky sú nekalé (porov. C-237/02, *Freiburger Kommunalbauten*, cit.: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritériá požadované nato, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle Článku 3 ods. 1 Smernice 93/13 ako nekalú.“). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdneho dvora vo veci C-618/10).

44. Základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi. Nekalosť zmluvných dojednaní je v takomto prípade potrebné posúdiť s ohľadom na povahu plnenia (tovaru alebo služieb) zo zmluvy, na všetky okolnosti v dobe uzavretia zmluvy a všetky ostatné podmienky spotrebiteľskej zmluvy alebo iné zmluvy, od ktorých je spotrebiteľská zmluva závislá.

45. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. III.ÚS/124/2020 z 15.4.2020, ktorým odmietol ústavnú sťažnosť proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, vyslovil právny názor cit.: „26. Obiter dictum ústavný súd na podporu záverov v napadnutom rozsudku poukazuje na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) a na doslova kľúčovú smernicu Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), najmä jej čl. 6, podľa ktorého sa členské štáty majú postarať, aby nekalé (neprijateľné) podmienky spotrebiteľov nezaväzovali. V tejto súvislosti je vhodné spresniť, že čl. 6 ods. 1 má kogentnú povahu. Okrem toho treba zdôrazniť, že podľa judikatúry Súdneho dvora predmetná smernica ako celok predstavuje opatrenie nevyhnutné na splnenie poslania zvereného Európskej únii, najmä na zvýšenie životnej úrovne a kvality života v celej Európskej únii (uznesenia Súdneho dvora C-76/10, bod 50). Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana, ktorú smernica zabezpečuje, jej čl. 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Súdneho dvora C-40/08, bod 52). Podstata noriem verejného poriadku spočíva okrem iného

v tom, že na nich musí súd trvať vždy za každých okolností. Ak má preto súd predmetom konania napadnutú zmluvnú podmienku podľa čl. 6 smernice, už by nemali byť pochybnosti o potrebnej intenzite záujmu spotrebiteľa na vyhlásení (určení) zmluvnej podmienky za neprijateľnú a že je tento záujem právny a naliehavý. Tento záujem je daný z povahy veci. Zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená (určená) za nekalú, treba v zásade chápať tak, že nikdy neexistovala, takže nemôže voči spotrebiteľovi vyvolávať účinky. Určenie nekalej povahy tejto podmienky súdnym rozhodnutím musí v zásade viesť k navráteniu jeho právnej a skutkovej situácie, v ktorej by sa spotrebiteľ nachádzal, ak by uvedená podmienka neexistovala (rozsudok Súdneho dvora, Veľká komora, v spojených veciach C-154/15, C-307/15 a C-308/15, bod 61). Uvedený rozsudok prispel k odstráneniu pochybnosti o spätných účinkoch rozhodnutia súdu o určení neplatnosti zmluvnej podmienky a tieto účinky z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemožno v zásade z hľadiska reštitúcie vzťahov časovo obmedzovať (body 72. a 73.). Žalobu o určenie možno uplatniť už pri potencionálnej hrozbe vzniku ujmy (napr. C-374/14, bod 95., tiež C-34/13, bod 42.). Existuje teda možnosť domáhať sa vyhlásenia zmluvnej podmienky z preventívnych dôvodov (bez práva na reštitučné plnenie). Zo súdnej kontroly nie sú vylúčené ani zmluvné klauzuly, ktorých obsahom nie je právo na plnenie a s ktorými by bolo kumulatívne uplatnenie reštitučných práv na plnenie problematické až nemožné. Členským štátom patri procesná autonómia, no špecifiká súdnych konaní nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá spotrebiteľom musí byť poskytnutá podľa ustanovení Smernice 93/13 (pozri v tomto zmysle rozsudok C-377/14, bod 50., tiež rozsudok C-34/13, body 52. a 53, ako aj citovanú judikatúru). Ak spotrebiteľ vyvolá individuálny súdny spor o posúdenie zmluvnej podmienky, či nie je neprijateľná, súd ex offio zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, aby sa dopracoval k finálnemu záveru, a to nielen z dôvodu individuálnej ochrany spotrebiteľa, ale v záujme dôležitého spoločenského cieľa. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodujúce, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky (posudzuje sa, či zmluvná podmienka je z objektívneho hľadiska spôsobilá negatívne zasiahnuť do práv spotrebiteľa), ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenia zmluvnej podmienky za neprijateľnú, t. j. či tak činí počas plnenia záväzkov zo zmluvy alebo až následne. Danosť právneho záujmu na zabezpečení právnej istoty, ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je časovo limitovaná a takýto stav trvá, až kým dodávateľ neukončí používanie neprijateľnej zmluvnej podmienky (C-618/10, bod 52.). Existujú dva dominantné spôsoby, ktorými môžu spotrebiteľia docieľať ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ten prvý je založený na žalobe osobitného subjektu proti dodávateľovi so záväznosťou pre každého (abstraktná kontrola podľa § 301 Civilného sporového poriadku) a druhý spôsob predpokladá individuálny spor spotrebiteľa. Obidva postupy sledujú rovnaký cieľ zbaviť spotrebiteľov účinkov neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade individuálneho sporu na rozdiel od abstraktnej kontroly sa zmluva v prípade pochybnosti o jej obsahu vykladá v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Rozsudok o určení konkrétnej zmluvnej podmienky za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti v individuálnej veci predstavuje pre naplnenie právnej istoty spotrebiteľa štandardný prostriedok ochrany. Bez toho, aby boli dotknuté práva z premlčania, takýto rozsudok predstavuje popri právnej istote o povahe zmluvnej podmienky aj základ pre prípadné ďalšie práva spotrebiteľa (napr. právo na reštitučné plnenie, právo na satisfakciu, právo na postúpenie pohľadávky vzniknutej plnením na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky) a má aj celospoločenský význam, pretože pre dodávateľa vzniká povinnosť ukončiť používanie judikovanej neprijateľnej podmienky (§ 53a Občianskeho zákonníka).“

46. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 7Cdo/149/2020 zo dňa 24.8.2022 konštatoval, cit.: „K námietkam nevykonateľnosti rozhodnutia o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých vo všeobecných zmluvných podmienkach platných do dňa 4. októbra 2012 dovolací súd zdôrazňuje, že i keď dovolateľka v priebehu konania poukázala na to, že uvedené zmluvné podmienky platili len do uvedeného dátumu a predložila súdu všeobecné podmienky platné od 21. septembra 2012, v obsahu výrokoch rozsudku boli zmluvné podmienky, ktoré vyhlásil za neplatné jasne identifikované, čo je rozhodujúce, t. j. účelom rozsudku je dosiahnutie nepoužívania neprijateľných podmienok ako takých, bez ohľadu na to akých zmlúv sú súčasťou, v akom konkrétnom dokumente sú uvedené, kedy boli vydané, ako dlho majú platiť, rozhodujúci je ich neprijateľný obsah. Pokiaľ i je v rozsudku uvedené, že sú súčasťou všeobecných zmluvných podmienok žalovanej platných do dňa 4. októbra 2012, nič to nemení na tom, že obsah týchto podmienok je neprijateľný, tým neplatný a ďalej sa používať nemôže, t. j. nemôže byť súčasťou neskorších podmienok, resp. zmlúv a pod.. Zjednodušene povedané, zmyslom a účelom rozhodnutia súdu prvej inštancie, resp. jeho jednotlivých výrokov bolo vyhlásenie zmluvných podmienok s obsahom v nich definovaných za neplatné, bez možnosti ich ďalej používať. Z rovnakého

záveru vychádzal aj odvolací súd, keď uviedol, že uvedením zmluvných úverových podmienok vo výroku rozhodnutia dochádza k ich špecifikácii a uvedenie rozsahu, v akom tieto úverové zmluvné podmienky sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

47. S poukazom na uvedené právne ustanovenia a citovanú judikatúru a princíp právnej istoty vyplývajúci z Čl. 2 ods. 2 Základných princípov CSP, odvolací súd konštatuje, že v zmysle aktuálnej právnej úpravy sa spotrebiteľ domnievajúci sa neprijateľnosti zmluvných dojednaní v ním uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve môže bez ďalšieho (predovšetkým bez potreby naliehavého právneho záujmu, či uplatňovania iných práv, ktorých uplatnenie by malo svoj základ v určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky) domáhať voči dodávateľovi ochrany svojich práv žalobou o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 137 písm. d) CSP v spojení s § 53 ods. 1, 4 a 5, Občianskeho zákonníka, § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 a 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a § 298 ods. 1 CSP. Vychádzajúc z ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v každom prípade je daný naliehavý právny záujem spotrebiteľov na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to bez toho, aby ho bolo potrebné osobitným spôsobom preukazovať, pretože tento vyplýva priamo z citovaného § 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

48. Vo vyššie uvedených intenciách je potrebné považovať namietajúcu nedôvodnosť žaloby za neopodstatnenú odvoláciu námietku. Slovenská republika sa zaviazala zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľnej zmluvnej podmienky a v tomto slova zmysle nie je rozhodné, či dochádza aj k uplatneniu práv na plnenie vyplývajúcich z takejto neprijateľnej podmienky, ako ani to, kedy sa spotrebiteľ domáha určenej zmluvnej podmienky za neprijateľnú. Súdny dvor EÚ v rozhodnutí sp. zn. C-473/00 potvrdil, že uplynutie času v žiadnom prípade nemôže byť skutočnosťou, ktorá by mala znížiť alebo znemožniť ochranu práv spotrebiteľa pred nekalými obchodnými podmienkami podľa Čl. 3 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS.

49. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá, alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke dodané nie je a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súdom prvej inštancie bol správne zistený skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu boli vyvedené správne právne závery vo vzťahu uplatňovaného nároku žalobkyne o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Odvolací súd nezhliadol dôvody pre zopakovanie vykonaného dokazovania na nariadenom pojednávaní a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario). Navyše všetky predmetné zmluvné podmienky už boli súdmi Slovenskej republiky vyhlásené za neprijateľné.

51. K námietke o nesprávnom právnom posúdení podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

52. Pokiaľ žalovaný odvolaním namietal výrok II. o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 7 zmluvy o úvere, s touto námietkou žalovaného nemožno súhlasiť. Zmluvná podmienka v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré by mala podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť iná zmluvná strana, a to v otázke oboznámenia sa so zmluvnými dojednaniami. Odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdného dvora EÚ vo veci C-449/13, podľa ktorého

„Ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že: - jednak bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej dôkazné bremeno nesplnenia povinností upravených v článkoch 5 a 8 smernice 2008/48 zaťažuje spotrebiteľa, a - jednak bránia skutočnosti, aby sa súd z dôvodu štandardného ustanovenia musel domnievať, že spotrebiteľ uznal úplné a správne vykonanie veriteľom jeho predzmluvných povinností, pričom toto ustanovenie má za následok aj prenesenie dôkazného bremena o vykonaní uvedených povinností, ktoré môže narušiť účinnosť práv priznaných smernicou 2008/48.“ Totožnú zmluvnú podmienku už Okresný súd Prešov rozsudkom sp.zn. 7Csp/5/2024 z 10.6.2024, určil, že je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, rovnako tak rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 13Csp/56/2023, z 31.1.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 25CoCSp/11/2024 zo dňa 11.2.2025, ktorý citoval súd prvej inštancie v bode 66. odvolaním napadnutého rozsudku.

53. Podľa bodu 7 zmluvy o revolvingovom úvere dlžník vyhlásil, že sa zoznámil so zmluvnými dojednaniami ešte pred tým, než boli v zmluve kompletne uvedené. Takéto vyhlásenie je preto predčasné a nemožno s ním spájať zamýšľané právne dôsledky. Vyhlásenie o oboznámení sa so zmluvnými podmienkami a dojednaniami a súhlas s ich dodržiavaním je už samotným obsahom a zmyslom súčasťou procesu uzatvárania zmluvy. Zmluvná podmienka je neprijateľná aj z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa súčasne na spotrebiteľa neprijateľne bez ďalšieho prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s obsahom zmluvy, porozumenia jej obsahu a okolností uzavretia zmluvy v tiesni alebo za nápadne nevýhodných podmienok na spotrebiteľa. Je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že zmluvná podmienka spotrebiteľa ovplyvní pri uplatňovaní jeho práv (napr. spotrebiteľ nevyužije svoje právo podľa § 49 Občianskeho zákonníka), resp. u spotrebiteľa vyvolá dojem, že sa nemôže dovoliavať súdnej ochrane, keďže platí domnienka, že si zmluvu prečítal a jej obsahu a konštrukcii porozumel. Práve skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov, keďže spotrebiteľ už len v dôsledku predmetnej zmluvnej podmienky môže byť odradený od prípadného podania podnetov alebo návrhov štátnym orgánom. Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa taktiež neprijateľne prenáša dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa s esenciálnymi informáciami podstatnými pre posúdenie vhodnosti a únosnosti úveru podľa zmluvy v kontexte jeho majetkových pomerov a finančných možností. Je neprijateľné, aby bolo na spotrebiteľa štandardnou zmluvnou podmienkou prenášané dôkazné bremeno.

54. Dôkazné bremeno ohľadne existencie vôle spotrebiteľa byť viazaný nielen zmluvou, ale aj všeobecnými obchodnými podmienkami, ako aj skutočnosť, že spotrebiteľ bol s týmito podmienkami riadne oboznámený, zaťažuje dodávateľa, pričom pre preukázané oboznámenie sa nepostačuje len konštatovanie a vyhlásenie spotrebiteľa vo formulárovej zmluve o tom, že bol s obchodnými podmienkami oboznámený. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nemajú slúžiť na to, aby do nich často v neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napr. rozhodcovská doložka, dojednanie o zmluvnej pokute, vznik možného nepovoleného prečerpania a povinnosť platiť úrok s tým spojený). Všeobecné obchodné podmienky predstavujú rozsiahly, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročný text, vopred pripravený dodávateľom, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť ich obsah. Z tohto dôvodu existuje nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľ si nebude v čase uzavretia zmluvy vedomý svojich zmluvných povinností a zaviazá sa tak k splneniu povinností, pri znalosti ktorej by k uzavretiu zmluvy nepristúpil. Ak banka uvedie podstatné obsahové náležitosti len v rámci rozsiahlych, pre priemerného spotrebiteľa na porozumenie náročných všeobecných obchodných podmienok, nemožno takémuto konaniu priznať právnu ochranu. Zmluvná podmienka, obsahom ktorej je vyhlásenie spotrebiteľa, že sa pred uzatvorením zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami a súhlasí s nimi, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka, pretože na spotrebiteľa sa prenáša dôkazné bremeno v otázke, či sa pred uzatvorením zmluvy s predloženými zmluvnými podmienkami skutočne oboznámil.

55. Čo sa týka výroku VI. o neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. 14 sankcie odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej

zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku, je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Z pozície ochrany spotrebiteľa na plnenia cieľom EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je potrebné takúto podmienku vyhlásiť za neplatnú. Zmluvnú pokutu v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je preto podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Súd je preto toho názoru, že zmluvná podmienka v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1. v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

56. Rovnako tak k totožnej zmluvnej podmienke vo vzťahu k žalovanému konštatoval Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 20.10.2020, sp. zn. 12Co/33/2020, ktorý uviedol, cit.: „Vo vzťahu k napadnutému výroku III. odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade neobstoja odvolacie námietky žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065 % denne z dlžnej sumy (t.j. 23,725 % ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyše pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaradenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadnej formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokuta dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Navyše, ak podľa názoru odvolacieho súdu výška zmluvnej pokuty 23,725 % ročne je neprimerane vysoká po zohľadnení úrokov z omeškania a ostatných nákladov, ktoré bola tiež žalobkyňa ako spotrebiteľ povinná platiť. Z uvedených dôvodov preto nemožno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného ohľadom primeranosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k tomu, že táto nepresiahla výšku trojnásobku úrokovej sadzby úroku z omeškania“. Zmluvná podmienka bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozhodnutiami súdov: rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.zn. 8Csp/13/2022 zo dňa 31.7.2023, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3Csp/76/2019 zo dňa 30.9.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/19/2024, zo 16.9.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 27CoCsp/9/2024, z 30.1.2025, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3CoCsp/68/2020, zo 16.02.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/140/2024, zo dňa 5.12.2024, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 10CoCsp/4/2025, z 13.3.2025, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 7Csp/5/2024 zo dňa 10.6.2024, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 20Csp/3/2024 zo dňa 13.5.2024.

57. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne

a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu“. (porovnaj IV.ÚS/115/03).

58. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu postupom podľa § 387 CSP potvrdil ako vecne správny.

59. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

60. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).